

τῶν. Τοιαύτας δὲ ιδιότητας δύνανται μόνον τὰ ὀργανικὰ σώματα νὰ παρουσιάσωσιν. Πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἄλλως τε ταύτην, περὶ ὑπάρξεως δηλαδὴ φυτοκαλύπτων πεδίων ἐπὶ τῆς Σελήνης, συμβάλλει καὶ τὸ ὅτι αἱ ἀμαυραὶ αὐταὶ ζῶναι δὲν κεῖνται πλησίον εἰς τὰς τραχείας καὶ πυρῶδεις χώρας αὐτῆς. Αἱ χώραι δὲ αὐταὶ πάλιν, πρὸς οὐδὲν γήϊνον φαινόμενον δύνανται νὰ παραβληθῶσιν· ἢ ἐπιφάνειά των εἶναι διατετρυπημένη δίκην κοσκίνου ὑπὸ πλήθους ἡφαιστιακῶν ὀπῶν.

Ὁ κ. Κλαῖν παρατήρησεν ἔν τισι ζώναις τῆς σελήνης ἡφαιστιακοὺς κρατῆρας οὕτως ἐγγύς ἀλλήλων κειμένους, ὡς βλέπομεν διὰ γυμνῶν ὀφθαλμῶν τὰ ἄκρα τοῦ οὐρανοῦ· ἐν τοιοῦτῳ πυκνῷ συμπλέγματι ἡφαιστιακῶν ὀπῶν εἶναι ἀδύνατον πλέον νὰ διακρίνη τις, ἂν ἐν τῷ μεταξὺ ἐγεννήθη νέον τι σεληνιακὸν σχῆμα, μὴ ὑπάρχον τέως. Οὐχ ἤττον ὁ ἀστρονόμος οὗτος κατῴρωσε πέρυσιν ν' ἀποδείξῃ ὅτι παρὰ τὸ κέντρον τοῦ σεληνιακοῦ δίσκου συνέβη νέα ἔκρηξις κρατῆρος· ἢ δὲ ἀρίστη ιδιότης τῆς διαυγείας τῶν παραρρηνίων χωρῶν καὶ ἐκ τούτου ἀκόμη κατεδείχθη ὅτι οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ παρατηρηταί, καίπερ μεταχειριζόμενοι τὰ μέγιστα τῶν τηλεσκοπίων, διέκριον μὲν τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Κλαῖν παρατηρηθέντα νέον κρατῆρα καὶ τὰ περίξ αὐτοῦ φαινόμενα σχήματα, οὐδὲν ὅμως νεώτερον ἠδυνήθησαν νὰ προσθέσωσιν. Ὁ αὐτὸς ἀστρονόμος ἠρεύνησε καὶ ἑτέραν ζώνην τῆς Σελήνης, ἐν ἣ νέος ὀφθαλμοφανῆς κρατῆρ ἐγεννήθη κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας. Ὁ κωνικός οὗτος λόφος, μετ' ἐνὸς μεγάλου βαθέως κρατῆρος, κεῖται μεταξὺ δύο κλιτύων, κατέφαγε δὲ δεινῶς τὰς περίξ αὐτοῦ ἐκτάσεις, αἵτινές εἰσι μέλαιναὶ ὡς πυκνὸς καπνὸς καὶ ἐν τῇ πανσελήνῳ παρουσιάζονται ὡς μεγάλη κηλὶς. Παρ' αὐτὸν κεῖται ἑτέρα κηλὶς, ἣτις, ἕνεκα ἀγνώστων μέχρι τοῦδε λόγων, καθίσταται ἐνίοτε ἀόρατος. Ἀγγλοὶ παρατηρηταὶ κατέδειξαν μετὰ ταῦτα ὅτι ἐν ἄλλῃ σεληνιακῇ ζώνῃ, ἐν τῷ μέσῳ τινὸς τῶν παναρχαίων γιγαντιαίων κρατῆρων, ἐγεννήθη σμήνος ἄλλων μικροτέρων. Καὶ ἐν τῷ ἀστεροσκοπείῳ τῆς Κολωνίας ἤρξαντο ἐπ' ἐσχάτων ἐνδελεχῶς νὰ ἐρευνῶσι τὴν ζώνην ταύτην, ἐν τῇ ὁποίᾳ βλέπει τις πολλάκις πολλὰς θέσεις, ὅτε μὲν μελαίνας, ὅτε δὲ ὑποπρασίνας καὶ ἐνίοτε ζωηρῶς φεγγοβολούσας, ὧν ἡ φύσις εἶναι μυστηριωδεστάτη.

Ἐν τούτοις μετὰ βεβαιότητος δύναται τις σήμερον νὰ εἴπῃ ὅτι ἐπὶ τῆς Σελήνης σχήματα, δυνάμενα νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς παρόμοιά τινά πράγματα πρὸς τὰς ἡμετέρας πόλεις ἢ καὶ πρὸς αὐτὰ ἔτι τὰ χωρία δὲν ὑπάρχουσιν. Ὑπάρχουσι μὲν ἐπὶ τῆς Σελήνης ιδιόρρυθμοὶ τινες μορφαὶ μετὰ κανονικωτάτων σχημάτων, ἀλλ' ἔχουσι τηλεκοῦτον ὑπέροχον μέγεθος, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποθεθῶσιν ὡς προϊόντα τέχνης. Ὁ κ. Κλαῖν

παρατηρεῖ ἰδίως ὅτι ἡ παραδοξότερα τῶν διαμορφώσεων τούτων, ἦτοι δύο ἐγγύς ἀλλήλων κείμενοι κρατῆρες, οἵτινες πρὸ 40 ἐτῶν ἦσαν εἰς καὶ μόνος, παρομοιάζοντες σήμερον πρὸς κομήτην μετὰ οὐράς, δεικνύουσι μεταβολὰς ὅλως δυσεξηγήτους· ὁ δυτικός κρατῆρ δεικνύει ἐνίοτε τοιαῦτα πολυποίκιλα συντρίμματα τοῦ ὄγκου αὐτοῦ, ὁποῖα οὐδεμίᾳ γραφικῇ τέχνῃ δύναται νὰ παραστήσῃ· κατὰ δὲ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1878 ἠδυνήθη αἰφνιδίως ἡ περιοχὴ ὡς καὶ τὸ βάθος αὐτοῦ. Ὁ κ. Κλαῖν ἡμέρα τῆ ἡμέρα παρακολουθεῖ τὴν αὐξήσιν ταύτην καὶ ὁμῶς δὲν ἐδυνήθη νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν τινὰ περὶ τῶν αἰτίων αὐτῆς· οὔτε ὁμίχλην, οὔτε καπνὸν οὔτε κίνησιν τινὰ κατῴρωσε ν' ἀνακαλύψῃ ἐν αὐτῇ.

Καὶ τοιαύτη μὲν εἶναι ἡ Σελήνη, ἣτις, ἐνῶ τοσαύτας πάσχει μεταβολὰς ἐπιφανείας, ἐπὶ μακρὸν χρόνον θεωρεῖτο ὡς ἀναλλοίωτός τις μάζα, ἀντιπροσωπεύουσα τὸν θάνατον καὶ τὴν αἰώνιαν ἡρεμίαν· ἀλλ' ἀφοῦ ἀπεδείχθη ἅπαξ τὸ ὅλως ἀβάσιμον τῆς θεωρίας ταύτης, θέλει βεβαίως ἀξιεθῆ ταχύτατα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστημόνων παρατηρητῶν αὐτῆς, καὶ τὸ γήϊνον ὄμμα ὀλονεν βαθύτερον θ' ἀτενίζῃ εἰς τὰ μυστήρια τῆς νεκραναστάσεως Σελήνης.

Ἐν Κων[σταντινῶν], Ἰούλιος 1879. Γ. ΚΑΤΣΕΒΑΙΔΗΣ.

Ἡ ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΧΑΡΡΥ

Ὁ Χάρρυ Γράδιεντ ἀπὸ τῆς παιδικῆς του ἡδῆ ηλικίας ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τῶν περὶ αὐτόν, διὰ τὴν ἐπιδειξιότητα μετ' ἧς κατεσκεύαζε διάφορα διὰ μηχανισμοῦ κινούμενα μικρὰ παιγνίδια. Μόλις αἱ σπουδαῖαι ἀσχολαὶ τῷ ἀφρονεῖν καιρὸν διαθέσιμον, καὶ ἐπεδίδετο εὐθὺς εἰς ὑδραυλικούς καὶ ἠλεκτρικούς ὑπολογισμούς παραδοξοτάτους. Κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν διηγοῦμαι ἦγε τὸ εἰκοστὸν πέμπτον μόνον ἔτος, εἶχεν ἤδη κάμει πολλὰς θαυμασίας ἐφευρέσεις, ἀλλὰ δὲν τῷ εἶχεν ἔτι δοθῆ εὐκαιρία καὶ νὰ τὰς ἐφαρμόσῃ. Εὐρισκόμεθα ὁμοῦ εἰς τὴν Γαλλίαν, καταγινόμενοι εἰς τεκτονικὰς ἐργασίας, ἃς εἰχομεν ἀναλάβει δι' ἀγγλικὸν ἐμπορικὸν οἶκον, ὅτε μεμακρυσμένοις τις συγγενῆς του ἀπέθανεν αἰφνιδίως, ἐγκαταλιπὼν αὐτῷ ὠραῖον κτῆμα, μετὰ τερπνῆς ἐξοχικῆς οἰκίας, ἀπέχον λεύγας τινὰς τοῦ Λονδίνου.

Ἀπρητεῖτο μεγάλη ἐργασία πρὸς τακτοποίησιν τοῦ τε κτήματος καὶ τῆς οἰκίας. Ὁ Χάρρυ ἀνεχώρησε πάραυτα εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἀποχαιρετῶν με, μοι εἶπε μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ ἐπάρεσως.

— Ἀγαπητέ μοι Μάξ, εὐθὺς ὡς ἐπιστρέψης, πρέπει νὰ ἔλθῃς νὰ με ἴδῃς. Νομίζω ὅτι εἶσαι ἠναγκασμένος νὰ διαμείνης ἐδῶ ἐπὶ δεκαοκτῶ ἔτι μῆνας, ἀκριβῶς τὸν χρόνον, οὗ ἔχω ἀνάγκην ὅπως εὐπρεπίσω τὴν οἰκίαν ὡς ἐνοῶ ἐγώ. Ὡ

φίλε μου! ὅποια κατοικία! ποτὲ δὲν θὰ ἔχῃς ἴδη ὁμοίαν αὐτῆς. Ἀπὸ τῆς σήμερον δὲν ἐργάζομαι πλέον διὰ τὸ κοινόν· ἀφιερῶ πᾶσαν τὴν ἰκανότητά μου εἰς τὸ ἴδιόν μου συμφέρον καὶ εἰς τὴν ἰδίαν μου τέρψιν. Θὰ γεμίσω τὴν οἰκίαν μου περιέργων καὶ παραδόξων ἐφευρέσεων, ὅποιαι οὐδεὶς οὐδέποτε ἐφαντάσθη.

Οἱ δεκαοκτὼ μῆνες παρῆλθον, καὶ ὅτε ἀπεπράτωσα τὰς ἐργασίας μου, ἐπανῆλθον εἰς Λονδίνον. Εἶχον ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ Χάρρυ· μόλις ἔμαθον ὅτι εἶχον ἐπιστρέψει, μὲ προσεκάλεσε δι' ἐνθερμοτάτων παρακλήσεων νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ. Ἐγὼ δὲ προθύμως συνήνεσα, καθότι ἤμην περιχαρῆς, διότι ἔμελλον νὰ ἐπανιδῶ τὸν φίλον μου. Τῷ ἔγραψα ὅτι θὰ ἐφθάνον τὴν ἐπαύριον περὶ τὴν ἔκτην ὥραν τῆς ἐσπέρας εἰς τὸν πλησιέστατον πρὸς αὐτὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν. Συνέλεξα λοιπὸν τὰ πράγματά μου καὶ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν ἤμην ἐν τῷ ὀρισθέντι τόπῳ. Ὁ Χάρρυ μὲ περιέμενε μετὰ τοῦ δίφρου τοῦ καὶ ταχέως εὐρέθημεν ἐπὶ τῆς ὥραίας ἐδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς τὴν κατοικίαν του.

— Βλέπεις τὴν οἰκίαν ἐκείνην, ἐκεῖ κάτω μετὰ τῶν δένδρων; μοὶ ἔλεγε. Εἶναι ἡ οἰκία μου. Ἐκείνη πρὸ τῆς ὁποίας μόλις διήλθομεν, ἡ ἄλλη ἔμπροσθεν ἡμῶν, καὶ ἡ τρίτη ἐκείνη τῆς ὁποίας βλέπεις τὰς καπνοδόχους—δὲν σοὶ ἀναφέρω δὲ τὰς ἄλλας, ἅς δὲν δύναται τις νὰ ἴδῃ ἐντεῦθεν—ὅλαι κατέχονται ὑπὸ φίλων μου. Ἐτοποθέτησα ἐντὸς ὄλων τούτων τῶν οἰκιῶν τηλεγραφικὰ σύρματα, ὥστε τὴν ἐσπέραν, ὅποτε δὲν ἔχω τινὰ ἀσχολίαν, παίζω τηλεγράφον μὲ τοὺς γείτονας. Εἶναι διασκεδαστικώτατον.

Εἶχον φθάσει πρὸ τῶν κιγκλίδων τῆς οἰκίας. Ὁ Χάρρυ ἐσταμάτησε, τὴν αὐτὴν δὲ στιγμήν καὶ ὡς ἀπ' ἐαυτοῦ ἡ κιγκλίς ἀνεώχθη.

— Θεέ μου, ἀνεφώνησα· ἴδου πρᾶγμα ἀληθῶς περιέργον. Πῶς ἀνεώχθη ἡ κιγκλίς αὕτη;

— Ἀπλούστατον. Ἔθεσα καθ' ὅλον τὸ πλάτος τῆς διόδου πλάκα σιδηρᾶν. Ἡ πίεσις τῶν τροχῶν κάμπτει αὐτήν, ἡ κίνησις μεταδίδεται διὰ ὑπογεῖων μοχλῶν καὶ ἡ κιγκλίς ἀνοίγει. Λαβὴς κρατεῖ αὐτὴν μέχρις οὗ διήλθομεν ἐπὶ ὁμοίας πλακῶς πρὸς τὸ ἄλλο μέρος· τότε ἡ λαβὴ ἀποσπάται καὶ ἡ κιγκλίς καταπίπτει.

— Λίαν πρακτικὴ τῷ ὄντι ἐπινοήσις.

— Τῇ ἀληθείᾳ.

Ὅτε δ' ἐφθάσαμεν εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας εὖρομεν τὸν θεράποντα ἔτοιμον νὰ κρατήσῃ τὸν ἵππον καὶ θαλαμηπόλος ἀνέφξε τὴν θύραν. Ἐπειδὴ ἐξέφρασα τὴν ἀπορίαν μου:

— Καὶ πάλιν ἀπλούστατον, μοὶ εἶπεν ὁ Χάρρυ μειδιῶν. Ὅτε διήλθομεν τὴν κιγκλίδαν, τὸ βάρος τῆς ἀμάξης ἔφερεν εἰς συνάφειαν δύο ἠλεκτρικὰ σύρματα, ἅτινα διέρχονται ὑπὸ τὴν γῆν καὶ συγκοινωνοῦσι μὲ κώδωνα εἰς τὸν σταῦλον καὶ μὲ ἕτερον εἰς τὸ μαγειρεῖον. Οὕτω δὲ

κατὰ τὴν ἀφίξίν μας οἱ ὑπρέται εὐρίσκονται ἐδῶ ὅπως μᾶς ὑποδεχθῶσι.

Εἰσήλθομεν. Ἡ δεσποινὴ Γράδιεντ ἦλθεν εἰς τὸν διάδρομον εἰς προϋπάντησιν ἡμῶν καὶ ὁ ἀδελφός της μ' ἐπαρουσίασεν. Ἦτο μεγαλόσωμος ἰσχνὴ καὶ τραχεῖα γυνή, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἔχουσα ὁμοιότητα πρὸς τὸν Χάρρυ. Ἐφερε κυανᾶ δίοπτρα καὶ ἴσως ἡ μικρὰ αὐτῆ λεπτομέρεια συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ μοὶ φανῇ ἔτι μᾶλλον ἄχαρις καὶ ψυχρά.

Ἀποβάλλων τὸ ἐπανοφώριόν μου εἰς τὸν διάδρομον, παρετήρησα ἀλλόκοτον μηχανήν, ἥτις ὁμοίαζε, πλὴν τῶν παραπετασμάτων, συσκευὴν καταντηματικῶν λουτρῶν (appareil à douches). Συνέκειτο ἐκ διαφόρων καθέτων στελεχῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων προσηρμάζοντο ῥάβδοι, ὧν ἑκάστη ἔφερε ψῆκτραν κατὰ τὸ ἄκρον.

— Τί πρᾶγμα εἶναι τοῦτο; ἠρώτησα τὸν Χάρρυ.

— Εἶναι ἡ αὐτόματος ψηκτρομηχανή μου. Θὰ σοὶ τὴν ἐξηγήσω. Βλέπεις ἐδῶ εἰς τὰ κάτω τὸ μικρὸν τοῦτο κάθισμα τὸ ἔχον ἑνὸς ποδὸς ὕψος; Ὅταν ἀναβαίνει τις ἐπ' αὐτοῦ, τοῦτο χαμηλοῦται ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ κινεῖ ὀλόκληρον σύστημα τροχῶν καὶ μοχλῶν. Ὄστε, ὁ θέλων νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς συσκευῆς παρέχει ὁ ἴδιος διὰ τοῦ βάρους του τὴν κινητηρίαν δύναμιν. Οἱ βραχίονες οὗτοι τοὺς ὁποίους βλέπεις ὠπλισμένους μὲ ψῆκτρας, ἐμψυχοῦνται διὰ κινήσεως κυκλοειδοῦς καὶ σὲ ψήκουσι ταύτοχρόνως πανταχοῦ. Ἀλλὰ περιέμενε· μᾶλλον περιέργον καὶ πολὺπλοκον εἶναι ἡ ψῆκτρα ἣν βλέπεις εἰς τὰ ἄνω. Δύναται τις νὰ τὴν ἐκλάβῃ ἀντιπλοθῆκης διηρημένης εἰς δύο κατὰ τὸ ὕψος. Βλέπεις, ὅτι τὰ δύο τεμάχια ἀπέχουσι τώρα ὀλίγον ἀπ' ἀλλήλων, ὥστε νὰ δύναται τις νὰ περάσῃ διὰ μέσου αὐτῶν. Παρατήρησον προσέτι ὅτι εἶναι ἐφωδιασμένα μὲ τρίγας καὶ περασμένα εἰς δύο ῥάβδους. Ὅταν ἡ μηχανὴ τεθῇ εἰς κίνησιν, ταῦτα συνωθοῦνται, ἀρπάζουσι τὸν πῖλόν σου, στρέφονται ταχέως περὶ αὐτὸν καὶ εἰς δύο δευτερόλεπτα οὗτος εἶναι ἐντελῶς καθαρὸς ὡς καὶ ὁ ἐπενδύτης σου καὶ αἱ περισκελίδες σου καὶ τὰ ὑποδήματά σου. Ἄμα δὲ τὸ κάθισμα φθάσῃ εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ ἐδάφους, ἡ πιλοθήκη ἀνοίγει ἐκ νέου καὶ σοὶ ἀποδίδει τὴν ἐλευθερίαν σου· τότε ἐλατήριόν τι ὠθεῖ πάλιν τὸ κάθισμα καὶ τὸ ἐπαναφέρει εἰς τὴν θέσιν του· ἡ συσκευὴ εἶναι ἐτοίμη νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν κόνιν τῶν πραγμάτων ἄλλου τινὸς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

— Μὰ τὴν πίστιν μου, ἀπεκρίθη, ἡ συσκευὴ σου εἶναι λίαν ἐντεχνος, καὶ θὰ ἤμην κατηχηριστήμενος νὰ τὴν ἴδω ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ.

— Τοῦτο λίαν εὐκόλον.

Καὶ πάραυτα ὁ Χάρρυ ἀνέβη ἐπὶ τοῦ καθίσματος. Αἱ ψῆκτραὶ τῶν ἐνδυμάτων καὶ τῶν ὑποδημάτων ἤρχισαν εὐθὺς τὴν ἐργασίαν τῶν

καὶ ἡ συσκευή δὲ τῶν πέλων, ἐκινήθη μετὰ τινὰς στιγμάς. Τότε κατέπεσον ἐπὶ τοῦ πέλου καὶ διήλθεν ἐπ' αὐτοῦ δεκαπέντε ἕως εἴκοσι φορές· ἔπειτα ἐχωρίσθη καὶ ὁ Χάρρυ κατῆλθε.

— Ἰδοῦ, εἶπεν. Ἐλα πῆδησον ἐπὶ τοῦ καθίσματος καὶ δοκίμασον ὁ ἴδιος.

— Ὅχι, εὐχαριστῶ. Ὅχι τώρα. Ἄλλην φοράν, ἴσως.

Ἦσθάνομην τὰ νεῦρά μου πολὺ ἠρεθισμένα ὥστε δὲν ἀντεῖχον νὰ ὑποβάλω ἑμαυτὸν τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς τοιαύτην δοκιμασίαν.

— Σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσης ὀλίγα λεπτά, εἶπεν ὁ Χάρρυ. Ὁ ἀ εἶπω δύο λέξεις εἰς τὴν ἀδελφὴν μου καὶ θὰ ἐπανέλθω.

Μόλις μὲ ἀφῆκε καὶ ἐγὼ ἐξετάζω τὴν ἀλλόκοτον συσκευὴν, κατελήφθη ὑπὸ ἀκρατοῦς ἐπιθυμίας νὰ τὴν δοκιμάσω. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πρὸ ὀλίγων ἔτι στιγμῶν δὲν ἤθελον· ἀλλ' ἤμην μόνος, καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ μ' ἐμπαίξῃ διὰ τὸ ἄσφατον τοῦ χαρακτῆρός μου· θαρρᾶλέως ἀνέβαινον ἐπὶ τοῦ καθίσματος. Αἱ ψῆκτραι τῶν ἐνδυμάτων ἐξεπλήρωσαν ἀρκετὰ καλὰ τὸ χρέος τῶν. Ἄλλ' ὁ μηχανισμὸς τῶν πέλων... Ὡ κατὰρα! δὲν εἶχον συλλογισθῆ ὅτι εἶχον ἐκβάλλει τὸν πῆλόν μου καὶ ὅτι ἤμην ὑψηλότερος τοῦ φίλου μου, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν κεφαλὴν· τὸ δὲ ἀποτελέσμα ἦτο ὅτι ἡ ἀνηλεὲς μηχανὴ μὲ ἤρπασεν ἀπὸ τὸ πρόσωπον καὶ ἤρχισε νὰ μοῦ τὸ καθαρίζῃ μετ' ἐκπληκτικῆς δυνάμεως.

— Βεβαίωτατα, εἶπον κατ' ἑμαυτόν, ἡ μύτη μου θὰ γείνη μία μεγάλη πληγὴ.

Προσεπάθησα νὰ κύψω, ἀλλ' αἱ ψῆκτραι τῶν ἐνδυμάτων μοὶ ἔδιδον τόσῳ τρομερὰ κτυπήματα εἰς τὴν ῥάχιν, ὥστε προετίμησα νὰ σταθῶ ὀρθίος καὶ νὰ ὑπομείνω. Εὐτυχῶς ἡ καταδίκη δὲν διήρκεσε πολὺ, καὶ ἡ φρικώδης μηχανὴ ἐσταμάτησεν. Ἄμα ἀνέωξα τοὺς ὀφθαλμούς μου, εἶδον ἐνώπιόν μου τὸν Χάρρυ ἐκ καρδίας γελῶντα. Ὁ θυμὸς μου ἦτο φοβερός, ἡ λίαν μακρὰ καὶ ὠραία γενειάς μου, διὰ τὴν ὁποίαν εἶμαι λίαν ὑπερήφανος, ἦτο εἰς ἐλεεινὴν ἀταξίαν· ἐν μέρος αὐτῆς εἶχεν εἰσέλθει εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸ ἄλλο εἶχε περιπλεγθῆ περὶ τὰ ὦτά μου. Ἡ δὲ κόμη μου εἶχεν ἀνορθωθῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου.

— Ἀποτρόπαιος συσκευή! ἀνεφώνησα, προσπαθῶν νὰ ἐπανορθώσω τὰς συμφοράς, ἃς εἶχεν ὑποστῆ ἡ κεφαλὴ μου.

Ὁ Χάρρυ ἐπνίγετο ἀκόμη γελῶν. Ἄμα ἐγένετο κύριος ἑαυτοῦ, μοὶ ἐξήγησεν ὅτι ἡ μηχανὴ δὲν ἦτο προσηρμοσμένη εἰς τὸ ἀνάστημά μου καὶ ὅτι ἂν εἶχον κάμει τὴν δοκιμὴν ὅτε μοὶ τὸ προσετεινε θὰ εἶχε διορθῶσαι αὐτὴν προσηκόντως.

— Μὰ τὴν πίστιν μου, τῷ εἶπον προσπαθῶν καὶ ἐγὼ νὰ γελάσω, εὐρίσκω ὅτι ἀρκούντως ἐθουρτσίασθην σήμερον. Ἄς ἀναβῶμεν τώρα.

Ἐν μιᾷ στιγμῇ εἰσῆλθομεν εἰς ὠραιότατον

δωματίον, τὸ ὁποῖον ἦτο προσδιορισμένον δι' ἐμέ.

— Τὸ δωμάτιον τοῦ μακαρίτου θεοῦ μου, κατὰ τὰ δύο ἢ τρία τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του, μοὶ εἶπεν ὁ Χάρρυ. Βλέπεις ἐκεῖνον τὸν κοιτῶνα εἰς τὸ βάθος; εὐρίσκεται ἀκόμη ἐκεῖ εἰς τὴν θέσιν τῆς ἡ μικρᾶ κλινῆ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπαιρνεν ἐνίοτε ἕνα μικρὸν ὕπνον τὴν ἡμέραν· ἐὰν θέλῃς, θὰ ἔλθω νὰ κοιμηθῶ ἐκεῖ διὰ νὰ ἔχῃς συντροφίαν καὶ νὰ ὁμιλήσω ἐκτενέστερον μετὰ σοῦ περὶ τοῦ παρελθόντος, τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος.

— Ὅχι, ὄχι, μὴ λαμβάνῃς κάμμίαν ἐνόχλησιν δι' ἐμέ.

— Ὅπως θέλῃς. Ἄλλ' ἔχω ἄπειρα πράγματα νὰ σοὶ δεῖξω. Ἐλα λοιπόν. Κατὰ πρῶτον, ἐπειδὴ ἐπέρχεται νύξ, θὰ ἀνάψωμεν τὸ φωταερίον· τὸ ἀνάπτω διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Εἰς τὸ ὑπόγειον ὑπάρχει ἀριθμὸς ἠλεκτρικῶν συστοιχιῶν καὶ σύρματα καθ' ὅλην τὴν οἰκίαν. Κύταξε, πιέζω τὸ ἐλεφάντινον τοῦτο κομβίον, δύο σύρματα ἔρχονται εἰς συνάφειαν καὶ εἰς ἠλεκτρομαγνίτης περιστρέφει τὴν στρόφιγγα. Παρακρῆμα σπινθῆρ διατέμνει τὴν ἀκτίνα τοῦ φωταερίου καὶ τοῦτο ἐκλάμπει. Ἄλλὰ δὲν ἐτελειώσαμεν. Βλέπεις εἰς τὴν ὀροφήν, ὑπεράνω τοῦ μικτῆρος (bec), τὴν δοκὸν ἐκείνην ἣτις σχηματίζεται ἐκ δύο διαφόρων μετάλλων; Λοιπόν, τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν διαστελλεται πλέον τοῦ ἄλλου ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς θερμότητος, ὥστε θερμαίνομενον πιέζει μοχλὸν εὐρισκόμενον ἐντὸς τῆς ὀροφῆς· ὁ μοχλὸς οὗτος διαβιβάζει τὴν κίνησιν εἰς τὴν λαβίδα, ἣτις κρατεῖ τὰς κιγκλίδας τῶν παραθύρων καὶ τὴν ἀνασηκώνει· αἱ κιγκλίδες καταπίπτουσι πάραυτα καὶ κλείουσι διὰ τινος ἐλατηρίου· προσκρούουσι προσετί πιπτοῦσαι ἐπὶ γλωττίδος τινὸς ἣτις καὶ αὕτη καταρρίπτει βάρους, τὸ ὁποῖον παρασύρει μεθ' ἑαυτοῦ τὰ παραπετάσματα καὶ τὰ φέρει πρὸ τοῦ παραθύρου.

Μόλις ὁ Χάρρυ εἶχε τελειώσει τὴν ὁμιλίαν του καὶ τὸ μέταλλον θερμανθὲν ἀρκούντως ὑπὸ τῆς φλογὸς τοῦ φωταερίου, ἐπίεσε τὸν μοχλὸν ὥστε κλείσει τὰς κιγκλίδας καὶ ἔσυρε τὰ παραπετάσματα, ὡς διὰ μαγείας.

— Τῷ ὄντι λίαν εὐφρὴς τῷ εἶπον. Ἄλλ' ἰδοῦ ἄλλο κομβίον φέρον τὸ γράμμα Κ, εἰς τί χρησιμεύει;

— Τὸ Κ τοῦτο σημαίνει κίνδυνος. Ὑπάρχει ὁμοίον τι κομβίον εἰς ὅλα τὰ δωμάτια, ἀλλ' εὐτυχῶς, οὐδέποτε ἔχρησάμευσαν μέχρι τοῦδε. Πιέζων τις αὐτό, κρούει διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ μέγαν κῶδωνα εὐρισκόμενον ἐπὶ τῆς στέγης τῆς οἰκίας, ὅστις ἐξακολουθεῖ γὰρ ἡχῆ ἐνόσω δὲν διακοπῇ τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα. Δὲν θὰ τὸ δοκιμάσωμεν, διότι φοβοῦμαι μὴ ἀνησυχώσωμεν ὅλους τοὺς γείτονας. Ἄλλ' ἔχομεν ἔτι καὶ ἄλλα νὰ ἴδωμεν. Εἰς τὸν κοιτωνίσκον τοῦτον, τὸν διὰ παραπετάσματος κεκλεισμένον, ἐτοποθέτησα συ-

σκευήν καταντληματικῶν λουτρῶν, ἧτις κινεῖται ἀφ' ἑαυτῆς. Δὲν ἔχῃς ἢ νὰ διέλθῃς καὶ τὸ ὕδωρ φθάσει μετὰ δύο ἢ τρία δευτερόλεπτα. Δύνασαι νὰ τὸ δοκιμάσῃς αὐριον τὴν πρωΐαν.

— Εὐχαρίστως. Ἡ οἰκία σου γέμει περιέργων ἐφευρέσεων. Ἄλλ' ὑποθέτω ὅτι ἐπεθεωρήσαμεν πᾶν ὅ,τι εὐρίσκεται ἐντὸς τοῦ δωματίου.

— Ὅχι ἀκόμη. Θέλεις νὰ ἴδῃς ἂν ὑπάρχῃ ὕδωρ ἐντὸς τῆς λεκάνης ταύτης;

Ἐπλησίασα καὶ εἶδον ὅτι τὸ ὕδωρ ἤρχιζε νὰ ῥέῃ ἐντὸς αὐτῆς ἐκ στρόφιγγος, ἀνοιγούσης ἀνωθεν.

— Ἴδου πῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα· ἐνῶ ἐβάδιζες πρὸς τὸν νιπτῆρα, ἐπάτησες ἐπὶ ἐλατηρίου κεκρυμμένου ἐντὸς τοῦ ἐδάφους καὶ τὸ ὅποιον προξενεῖ τὴν ῥοήν τοῦ ὕδατος. Ἐπιστρέφων θὰ πατήσῃς ἐπὶ ἄλλου ἐλατηρίου καὶ τὸ ὕδωρ θὰ φύγῃ δι' ἑτέρας ὁπῆς.

Ἐθαύμαζον τὸν μηχανισμὸν τοῦτον, ὅτε προσέθηκε :

— Ἐν ἀκόμῃ καὶ θὰ τελειώσωμεν. Βλέπεις πλησίον τῆς κλίνης τοὺς δύο τούτους ἀκουστικούς σωλήνας ; Ὁ φέρων σημεῖον ἀρ. 1 συγκοινωνεῖ μετὰ τοῦ δωματίου μου· ὁ δὲ ἀρ. 2 μετὰ τοῦ δωματίου τῆς ἀδελφῆς μου. Δὲν πιστεύω νὰ σοὶ δοθῇ ἀφορμὴ νὰ κάμῃς χρῆσιν τοῦ τελευταίου τούτου, ἀλλ' ἂν κατὰ τύχην λάβῃς ἀνάγκην ἐμοῦ. . . .

— Ἐξαίρετα, τῷ ἀπεκρίθην.

Ἐπὶ τούτοις μὲ ἀφῆκε. Ἐπλησίαζεν ἡ ὥρα τοῦ γεύματος καὶ ἔπρεπε νὰ ἐπανορθώσω ὀλίγον τὸ ἄτακτον τῆς ἐνδυμασίας μου. Κατερχόμενος, συνήντησα εἰς τὴν κλίμακα τὸν Χάρρυ, ὅστις μοὶ εἶπεν ὅτι θὰ ἤμειθα τέσσαρες εἰς τὸ γεῦμα, καθότι ἡ ἀδελφή του ἐκάλεσε γείτονά τινα, τὴν δεσποινίδα Δένβυ.

Ἐβρομεν τὰς κυρίας εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ ἐπαρυσιάσθημεν εἰς τὴν δεσποινίδα Δένβυ.

Ἐἶχονμεν εὐχάριστον μικρὸν γεῦμα, καὶ ὅτε αἱ κυρίαὶ ἀπεσύρθησαν, ὁ Χάρρυ μοὶ ἐξήγησεν ἀκόμη τινὰς τῶν ἐφευρέσεων του καὶ μοὶ ἔδειξε τοὺς τηλεγράφους, δι' ὧν συνεκοινωνεῖ μετὰ τῶν γειτόνων του. Ἐνῶ συνδιελεγόμεθα ἠκούσθη ἡχος κωδῶνων.

— Ὁ Πούλ, εἶπεν ὁ Χάρρυ. Τί ἄρα γε νὰ θέλῃ;

ἠκούσθησαν κατόπιν ἀλλεπάλληλοι μικροὶ κρότοι, κλίκ, κλίκ, κλίκ. . . .

— Μὲ ἐρωτᾷ ἂν θέλω νὰ υπάγω αὐριον τὴν ἐσπέραν νὰ παίξω μάζῃ του σφαιριστήριον. Ὁ θὰ τῷ εἶπω ὅτι ξενίζω παρ' ἐμοὶ φίλον μου.

Κλίκ, κλίκ.

— Μοὶ ἀποκρίνεται : φέρε καὶ τὸν φίλον σου. Τί λέγεις, Μάξ; θέλεις νὰ ἔλθῃς;

— Εὐχαρίστως, ἀπεκρίθην.

Ἡ μηχανὴ ἔκαμεν ἐπὶ τινα καιρὸν κλίκ, κλίκ, κλίκ.

Ὁ Χάρρυ κατέλαβε πάλιν τὴν θέσιν του πλησίον μου, καὶ εἶπε :

— Λοιπὸν καὶ αὐτὸ ἐτελείωσε. Ἐμείναμεν σύμφωνοι.

Ἐὐθὺς μετέπειτα ὑπήγομεν νὰ ἐπανεδύωμεν τὰς κυρίας εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἡ δεσποινὶς Δένβυ εἶχεν ὠραιότατην φωνήν· ἔφαλε μερικὰς διωδίας μετὰ τοῦ Χάρρυ, καὶ ἐπειδὴ ἐφαίνετο ὅτι τὰς ἐγνώριζον εἰς τὴν ἐντέλειαν, ὑπέθεσα ὅτι τὰς εἶχον συχνὰ μελετήσει ὁμοῦ. Ἀκολούθως ὁ Χάρρυ ἐπαίξε τεμάχιον ἐπὶ μικροῦ ὄργανου, τὸ ὅποιον καθ' ἃ μοὶ ἐξήγησεν ἦτο ὄργανον ὑδραυλικόν. Εἶχε θέσει ἐπὶ στέγῃς, εἶδος ἀνεμομύλης ἧτις ἐβαλλεν εἰς κίνησιν ἀντλίαν, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὑψοῦτο ἀρκούντως, ὥστε καταπίπτον ἐκίνεε τὸν φουσητήρα τοῦ ὄργανου. Ὅτε ἐτελείωσε τὸ τεμάχιόν του :

— Βεβαίως δὲν ὑποθέτεις, εἶπεν, ὅτι τὸ ὄργανόν μου παίζει ἀφ' ἑαυτοῦ.

— Τί ἐννοεῖς ; ἴσως τὸ χορδίζεις ὡς ὠρολόγιον καὶ τότε παίζει τὰς μελωδίας τὰς παρεσκευασμένας ἐπὶ τοῦ τυμπάνου του.

— Ὅχι, οὐδόλως· οὔτε τύμπανον ὑπάρχει οὔτε ἐλατήριο.

Τότε πρὸς μεγάλην μου ἐκπληξιν, ἠκούσαμεν μίαν *sonata* τοῦ Βετχόβεν. Τὰ πληκτρα κατέπιπτον ὡς εἰ πιεζόμενα ὑπὸ δακτύλων. Ἄλλὰ δάκτυλοι δὲν ὑπῆρχον.

Ἐπὶ τέλους ὁ Χάρρυ μοὶ ἀπεκάλυψε τὸ μυστήριον. Εἰς τῶν φίλων του, ἀριστος μουσικός, ὅστις κατόκει λεύγας τινὰς μακρὰν αὐτοῦ, εἶχεν ὄργανον καθ' ὅλα ὅμοιον πρὸς τὸ ἰδικόν του. Καλώδιον περιέχον ἀριθμὸν τινα συρμάτων ἐφθανεν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ὄργανου εἰς τὸ ἄλλο, καὶ περιστρέφον τις ἔλικα προεκάλει ἠλεκτρικὸν ῥεύμα· ἅμα ἐξήγαγέ τις φθόγγον ἐπὶ τοῦ πρώτου, καὶ ὁ αὐτὸς φθόγγος ἐπανελαμβάνετο ἐπὶ τοῦ δευτέρου ὑπὸ ἠλεκτρομαγνήτου. Οὕτω τὸ τεμάχιον τοῦ Χάρρυ εἶχεν ἐκτελεσθῆ ταῦτοχρόνως ἐπὶ τοῦ ἄλλου ὄργανου καὶ τώρα ἐπαίξεν ὁ φίλος του ἕτερον τοῦ ὁποίου ἀπελαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἐν τεμάχιον διεδέχετο ἕτερον, καὶ ἐκ διαλειμμάτων ὁ Χάρρυ ἠνοιγεν ὀμιλίαν τηλεγραφικὴν μετὰ τοῦ γειτόνος του.

Ὅτε πλέον ἡ ἐσπέρα προὐχώρησεν, ἡ δεσποινὶς Δένβυ ἠθέλησε ν' ἀναχωρήσῃ, καὶ ὁ Χάρρυ προέτεινε νὰ τὴν συνοδεύσῃ μέχρι τῆς οἰκίας τῆς, ἀφίνων ἐμὲ μετὰ τῆς δεσποινίδος Γράδιεντ, ἧτις μόλις ἐμείναμεν μόνοι, καὶ μὲ ἠρώτησε τί εἶχον ἰδεῖ ἐκ τῶν ἱεραποστόλων ἡμῶν κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διαμονήν μου. Ἀπεκρίθην ὅτι οὐδὲν εἶχον ἰδεῖ. Μοὶ εἶπε τότε ὅτι παρακολούθει μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὰς ἐργασίας τῶν ἱεραποστόλων, καὶ ὅτι ἦτο τότε ἀκριβῶς ἀπασχολημένη εἰς τὸ νὰ ἐτοιμάζῃ διὰ τοὺς μικροὺς Μαύρους ἐνδύματα ἐκ γάζης, ἄτινα, ἀναμ-

φιβόλως ἤθελον εἶναι λίαν δροσερὰ καὶ εὐχαρί-
στα. Ἀκολούθως ἠρωτήθη κατὰ βᾶθος περὶ τῆς
ἠθικῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν χωρῶν εἰς τὰς
ὁποίας εἶχον διαμεῖναι. Ἦρχιζον νὰ εὕρισκω μα-
κρὰν τὴν ἀπουσίαν τοῦ Χάρρου. Τέλος ἐπανῆλθε
καὶ ἀφοῦ ἐπίομεν ἐν γκροῦ καὶ ἐκαπνίσαμεν,
διηυθύνθημεν πρὸς τὰ δωμάτιά μας· ἀλλὰ πρὶν
ἢ μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ κατακλιθῶ, ἐπέμεινε νὰ γνω-
ρίσω καὶ ἄλλην ἐπινόησίν του, σκοπὸν ἔχουσαν
νὰ προφυλάττῃ τὴν οἰκίαν ἀπὸ κλέπτας.

— Ἡ θύρα τῆς εἰσόδου, μοὶ εἶπεν, ἔχει λα-
βὴν ἐκ χαλκοῦ μὲ τὴν ὁποίαν συνέχεται ἡλε-
κτρικὸς ἀγωγός· ὅταν ὑπάγω νὰ κατακλιθῶ ἐγ-
καθιστῶ τὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ἡλεκτρι-
κῶν συστοιχιῶν διὰ μικρᾶς τινας συσκευῆς εὕρι-
σκομένης ἐντὸς τοῦ δωματίου μου. Ἐὰν λοιπὸν
δοκιμάσῃ τις ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν, δυστυχία του!
Μόλις ἐγγίσῃ τὴν λαβὴν, καὶ πάραυτα αἰσθά-
νεται φρικτὸν τιναγμὸν καὶ αἱ χεῖρές του συ-
σφίγγονται τόσον, ὥστε τῷ εἶναι ἀδύνατον ν' ἀ-
φίσῃ ὅ τι κρατεῖ. Πρέπει νὰ ὑποστῇ τὴν τιμω-
ρίαν ταύτην μέχρις οὗ μοὶ φανῇ ἀρεστὸν νὰ δια-
κόψω τὸ ρεῦμα.

— Ἄλλ' ἂν δὲν τὸν ἀκούσης; πρέπει τότε
νὰ μείνῃ ἐκεῖ ὅλην τὴν νύκτα;

— Ἐλήφθη πρόνοια περὶ πάντων· μόλις ἐγ-
γίσει τις τὴν συσκευὴν ταύτην, καὶ κώδων ὑάρ-
χων εἰς τὸ δωμάτιόν μου, εὐθὺς μοὶ τὸ ἀναγ-
γέλλει.

Τέλος ἠδυνήθη νὰ κατακλιθῶ. Ὁ Χάρρου μὲ
ἀπεχαιρέτισε πρὸ τῆς θύρας τοῦ δωματίου μου,
λέγων ὅτι ἂν εἶχον ἀνάγκην τινὸς τὴν νύκτα,
νὰ τὸν κράξω διὰ τοῦ ἀκουστικοῦ σωλήνος. Κα-
τεκλίθη ἐνθὺς εἰς τὴν κλίνην μου, ἀλλὰ μόλις
ἀπεκοιμήθη, καὶ βλέπω ὄνειρον ὅτι εὕρισκόμην
ἐντὸς σιδηροδρόμου καὶ ὅτι ἡ μηχανὴ ἐσύριζε
φρικτὰ. Ῥεῦνῆσα καὶ τότε ἐνόησα ὅτι ὁ Χάρρου
ἐσύριζεν εἰς τὸν σωλήνα διὰ νὰ μὲ φωνάξῃ. Τὸν
ἠρώτησα τί ἤθελε:

— Τίποτε. Ἦθελον μόνον νὰ ἴδω ἂν τὰ πάντα
ἦναι ἐν τάξει καὶ νὰ σοὶ εἶπω ὅτι τὸ πρόγευμα
εἶναι εἰς τὰς ἐννέα. Τῷ ἀπεκρίθη πάραυτα ὀ-
λίγον μετ' ἀθυρίας:

— Ναί! τὰ πάντα ἦσαν ἐν τάξει ὡς πρὸ ὀ-
λίγου, ὅτε ἐκοιμώμην ὄντως ὡς μακάριος ἄν-
θρωπος. Θὰ προσπαθῶ ν' ἀνακτῶ τὸν ὕπνον
μου, ἀλλὰ μὴ μ' ἐξυπνήσης πλέον.

— Μὴ μ' ἐξυπνήσης πλέον. Κάλλιστα! Ἐπρε-
πεν ὅμως ν' ἀποκοιμηθῶ πάλιν καὶ ἀδύνατον νὰ
τὸ κατορθώσω. Τέλος ἀφοῦ ἐστράφη ἐπανειλημ-
μένως τῆδε κάκεισε, ἠθέλησα νὰ παίξω εἰς τὸν
Χάρρου τὸ αὐτὸ παιγνίδιον. Ἐλαβον ἀνὰ χεῖρας
τὸν σωλήνα, ἔκραξα καὶ περιέμενον.

— Λοιπὸν, ἠρώτησε φωνή τις.

— Ἀδύνατον νὰ κοιμηθῶ. Ὅποιαν χάριν θὰ
μοὶ ἔκαμες ἂν ἤρχεσο εἰς τὸ δωμάτιόν μου ἢ ἂν
μοὶ ἐπέτρεπες νὰ ἔλθω εἰς τὸ ἰδικόν σου. Καλ-

λίτερον ὅμως νὰ ἔλθῃς σύ. Θὰ κατεκλίνεσο εἰς
τὴν μικρὰν κλίνην ὡς μοὶ προέτεινες.

Κεραυνοβόλος ἀπάντησις μοὶ διεβιβάσθη πά-
ραυτα. Ὡ φρίκη! Εἶχον λανθασθῆ ὡς πρὸς τὸν
σωλήνα, καὶ εἶχον ἀποταθῆ πρὸς τὴν δεσποινίδα
Γράδιεντ. Ἐπεχείρησα ἐπανειλημμένως νὰ τῆ ἐ-
ξηγήσω ὅτι ἠπατήθην. Ἄλλ' οὐδέμια ἀπάντη-
σις. Βεβαίως ἡ δεσποινὶς Γράδιεντ εἶχε κλείσει
τὸν σωλήνα καὶ δὲν ἤθελε τίποτε ν' ἀκούσῃ. Τί
νὰ κάμω; Νὰ κοιμηθῶ; οὐδὲ κὰν νὰ τὸ συλλο-
γισθῶ. Ἄν ἠδυνάμην μόνον νὰ ἔχω ὀλίγον φῶς·
ἀλλ' ἀδύνατον, μὲ τὰς φρικτὰς ταύτας μηχαν-
νικὰς κιγκλίδας τοῦ Χάρρου. Ἦδυνάμην νὰ κάμω
μῖαν δοκιμὴν διὰ νὰ τὰς ἀνοίξω. Ἐγειρόμαι καὶ
ψηλαφῶν, διηυθύνωμην πρὸς τὸ παράθυρον. Σιω-
πὴ βαθεῖα, βαθὺ σκότος. Αἴφνης ἤκουσα μικρὸν
κρότον καὶ ἐρρίγησα. Ἀφοῦ παρήλθεν ἡ πρώτη
ταραχὴ, παρετήρησα ὅτι ὁ κρότος ὅστις μὲ εἶχε
ταράξῃ ἦτο ὁ τοῦ ὕδατος τοῦ ρέοντος ἐντὸς τῆς
λεκάνης. Βεβαιότατα, διερχόμενος ἐκεῖ πλησίον,
εἶχον πατήσει ἐπὶ τοῦ ἑλατηρίου. Ἐξηκολούθησα
τὴν πορείαν μου, παρὰ τὸν τοῖχον.

— Πρέπει ἐπὶ τέλους, ἔλεγον κατ' ἑμαυτόν,
θέτων προσεκτικῶς τὸν ἕνα πόδα πρὸ τοῦ ἄλλου,
πρέπει νὰ φθάσω ἐκεῖ. Ἄ, ἰδοῦ! κρατῶ τὰ πα-
ραπετάσματα.

Ἄλλ' ὄχι δὲν ἐκράτουν τὰ παραπετάσματα
τῶν παραθύρων, ἀλλὰ τὰ τῆς μικρᾶς κλίνης. Ἦ-
ναγκάσθη νὰ ἐξακολουθῆσω τὴν περιδιάβασίν
μου καὶ νὰ προσκρούσω ἀκόμη εἰς διάφορα ἄλλα
καθίσματα.

— Αὐτὴν ὅμως τὴν φορὰν πραγματικῶς ἐ-
φθασα! ἀνεφώνησα, λαμβάνων ἀνὰ χεῖρας ἄλλα
παραπετάσματα. Ἐζήτουν τὸν μοχλὸν ὅτε... Πῶς
νὰ περιγράψω τί ἠσθάνθη κατὰ τὴν στιγμὴν ἐ-
κείνην; Ἦρχισα νὰ ἐκβάλλω φωνάς, ὠρυγμοὺς
ἀπελπισίας, ἤμην ὡς παράφρων. Εἶχον εἰσελθεῖ
εἰς τὴν τῶν καταντληματικῶν λουτρῶν συσκευὴν
καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιπτεν ὡς χεῖμαρρος ἐπὶ τῆς ἀ-
τυχοῦς κεφαλῆς μου! Ἰποθέτω ὅτι τὰ παραπε-
τάσματα κατέπνιγον τὰς φωνάς μου, διότι οὐ-
δεὶς μὲ ἤκουσε καὶ ἐξῆλθον τοῦ λουτρῶρος κατα-
βεβερωγμένος καὶ ῥιγῶν. Ἀπέβαλον ταχέως τὸν
διάβροχον χιτῶνά μου καὶ ὑπῆγον ψηλαφῶν νὰ
λάβω ἄλλον ἐκ τοῦ σάκκου μου. Ὅλα ταῦτα εἶχον
διαρκέσει ὥραν τινὰ καὶ ἀληθῶς ἠσθάνθη ἐυχάρι-
σθαι ὅτε εὗρέθη πάλιν ἐντὸς τῆς κλίνης μου.

Πράγμα περίεργον! πάραυτα ἐθερμάνθη. Ὅ-
σον ἀφορᾷ τὸν ὕπνον, οὕτως μὲ εἶχεν ἐγκατα-
λείψει διὰ παντός.

Τὸ σκότος ὅμως μοὶ ἀπέβαιεν ὀλονὲν πλέον
δυσάρεστον. Αἴφνης ἐσκέφθη ὅτι ἤμην λίαν ἀ-
νόητος. Μήπως ἦτο μεγάλη δυσκολία ν' ἀνάψω
τὸ φωταέριον; δὲν εἶχον εἰμὴ νὰ πιέσω τὸ ἑλε-
φάντινον κομβίον. Ἀληθές, ὅτι δὲν θὰ ἦτο τόσον
εὐκόλον νὰ τὸ εὔρω. Ἦθέλησα ἐν τούτοις νὰ τὸ
δοκιμάσω.

Ἦρχισα λοιπὸν ἐκ νέου νὰ ψηλαφῶ παρὰ τὸν τοῖχον, καὶ ἀπαντήσας κομβίον, ἐπίσα αὐτό. Ἄλλὰ τὸ φωταέριον δὲν ἐξέλαμψε καὶ ἤκουσα πάραυτα ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς μου φοβερὰν κωδωνοκρουσίαν. Εἶχον κινήσει τῶν κώδωνα τοῦ κινδύνου. Ἀναζητῶν τὴν θύραν, προσέκρουσα πρὸς μικρὰν τράπεζαν ἣν ἀνέτρεψα μετὰ πάντων τῶν ἐπ' αὐτῆς. Τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην εἰσῆλθεν ὁ Χάρρυ. Ἦλθεν ἐγκαίρως ὅπως παραστῆ θεατῆς τοῦ κατακλυσμοῦ.

— Τί τρέχει ἐδῶ ; ἀνεφώνησε.

— Τίποτε, ἀπεκρίθην, μετὰ θρηνώδους φωνῆς. Ἄν εἶχον μόνον δυνηθῆ νὰ σταματήσω τὸν φρικτὸν τοῦτον κώδωνα ! Ἦθελον ν' ἀνάψω τὸ φωταέριον, καί. . .

— Καλά, εἶπεν ὁ Χάρρυ τὸν ἐσταμάτησα. Ἄλλὰ πρέπει νὰ τρέξω εἰς τοὺς τηλεγράφους ; ἀκούεις τοὺς κώδωνας ; Οἱ γείτονες ἤκουσαν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καὶ ἐρωτᾶσι τί τρέχει.

Ὁ Χάρρυ ἔφυγε καὶ μὲ ἀφῆκε πάλιν εἰς τὸ σκότος. Ἀφοῦ ἔστειλε πανταχοῦ τὰ τηλεγραφήματά του, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ δωμάτιόν μου, ἤναψε τὸ φωταέριον καὶ μοὶ ἐζήτησεν ἐξηγήσεις τινάς, τὰς ὁποίας προθύμως τῷ ἔδωκα. Πρὸ πάντων ἐπέμενον εἰς τὸ λάθός μου ὡς πρὸς τὸν ἀκουστικὸν σωλῆνα, ἐκφράζων αὐτῷ τὴν λύπην μου διὰ τὸ συμβάν.

— Δὲν σημαίνει τίποτε, μοὶ ἀπεκρίθη φεύγων καὶ γελῶν. Χαῖρε ! θὰ διορθώσω τὰ πάντα αὐριον τὴν πρώταν.

Ὅχι ἦττον δὲν ἤμην ἡσυχος. Κατελήφθην ὑπὸ ῥίγους συλλογιζόμενος ὅτι θὰ εὐρεθῶ μετὰ τινας ὥρας ἐνώπιον τῆς δεσποινίδος Γράδιεντ. Βεβαίως τοῦτο δὲν ἦτο λογικόν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἤθελον. Καὶ ἔπειτα εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην τὴν γέμουσαν ἀπροσδοκῆτων πραγμάτων καὶ μηχανισμῶν, εἰς ποίας συμφορὰς δὲν ἤμην ἐκτεθειμένος ; Δὲν ἦτο καλλίτερον νὰ ὑποχωρήσω, νὰ γείνω ἄφαντος καὶ νὰ μὴ περιμένω πλείοτερον ; Βεβαίότατα, τοῦτο ἦτο φρονιμώτερον, καὶ οὕτω δὲν θὰ εἶχον νὰ ὑποστῶ τὴν παρουσίαν τῆς δεσποινίδος Γράδιεντ. Ἦ τελευταία αὕτη σκέψις μὲ ἔπεισεν. Ἐκύτταξα τὸ ὥρολόγιόν μου. ἦτο τέσσαρες ἡ ἡμέρα ἐπλησίαζεν. Ἄν αἱ κιγκλίδες τῶν παραθύρων δὲν ἦσαν κεκλεισμέναι, θὰ ἠδύναμην βλέπων τὸν οὐρανόν, νὰ περιμεῖνω τὰς πρώτας λάμψεις τῆς αὐγῆς.

— Τώρα, ἔχων φῶς, θὰ κατορθώσω νὰ τὰς ἀνοιξῶ, ἐσκέφθην. Ὁὰ δοκιμάσω καὶ θὰ ἐπιτύχω. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ φωταέριον ἦτο ἀνημμένον, ἡ μεταλλίνη δοκὸς εἶχε διασταλῆ καὶ ἡ λαβὴς δὲν ἠδύνατο νὰ τὰς κοατήσῃ ; ἀλλ' εὔρον ὅμως μέσον νὰ τὰς ἀνοιξῶ ὀλίγον τι, θέτων κάθισμα μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ παραθύρου, καὶ εἶδον μετὰ χαρᾶς ὅτι ἐπήρχετο ἡ ἡμέρα. Συνεβουλευθῆν τὸν ὀδηγόν μου Bradshaw καὶ εἶδον ὅτι ὑπῆρχεν ἀμαξοστοιχία τὴν πρώταν εἰς τὸν σταθμὸν εἰς ὃν

εἶχον ἀποβιβάσθῃ τὴν προτεραίαν. Τὴν προτεραίαν μόνον ! Ἐνόμιζον ὅτι αἰὼν εἶχε παρέλθει ἔκτοτε. Τέλος θὰ ἀναχωρήσω διὰ τῆς ἀμαξοστοιχίας τῆς πρώτας. Ἄλλὰ πρέπει ν' ἀφήσω δύο λέξεις εἰς τὸν Χάρρυ, πρέπει ν' ἀπολογηθῶ διὰ τὴν τόσο ἀφηνιδιάν φυγὴν μου.

Εὔρον ἐν τῷ θυλακίῳ μου παλαιὸν λογαριασμὸν μὲ ἡμίσειαν ἄγραφον σελίδα. Ταύτην ἔσχισα καὶ ἔγραψα διὰ μολυβδοκονδύλου γραμμᾶτιον πρὸς τὸν φίλον μου, τὸ ὅποιον ἀφῆκα ἐπὶ τῆς τραπέζης. Ἦμην ἔτοιμος. Δὲν εἶχον ἄλλο τι εἰμὴ μικρὸν σάκκον, τὸν ὅποιον εὐκόλως ἠδύναμην νὰ φέρω ὁ ἴδιος μέχρι τοῦ σιδηροδρόμου. Ἀνέωξα μετὰ προσοχῆς τὴν θύραν καὶ κατῆλθον ἀθουρῶως τὴν κλίμακα, κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας τὰ ὑποδήματά μου, τὰ ὅποια ἐφόρεσα εἰς τὸν διάδρομον. Ἄλλ' ἐκεῖ ἄλλο μὲ περιέμενον ἡ θύρα ἦτο κεκλεισμένη καὶ τὴν κλειδα τὴν εἶχον ἀφαιρέσει. Ἐζήτησα ἄλλην ἐξόδον ; διάδρομος τις μὲ ἔφερεν εἰς τὸ μαγειρεῖον, τοῦ ὁποίου ἡ θύρα ἦτο ἐπίσης κεκλεισμένη. Περιῆλθον τὴν οἰκίαν εἰς ἀναζητήσιν ἐξόδου, ἀλλ' ἄνευ πλειότερας ἐπιτυχίας.

Ἐπανερχόμενος τέλος εἰς τὸν πρώτον διάδρομον ἐδοκίμασα νὰ ὠθήσω τὴν τρομερὰν θύραν δὲν ἐκινήθη. Αἰφνης παρετήρησα εἶδος μανδάλου τὸν ἐσήκωσα, ἀλλὰ τὸ κλειθρον πάλιν δὲν ἐκινήθη. Ἦθελον ἐπὶ τέλους νὰ δοκιμάσω μεγάλην τινὰ λαβὴν ἐκ χαλκοῦ ὅστις εὐρίσκετο εἰς τὸ μέσον τῆς θύρας καὶ ἔθεσα κατὰ γῆς τὸν σάκκον μου διὰ νὰ ἔχω καὶ τὰς δύο χεῖρας ἐλευθέρως.

— ὦ ! ὦ ! Ἄ ! ὦωω ! Φωτιά ! κλέπται ! λησταί ! ὠρυόμην ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ περισσότερον, μίαν ὥραν ὡς μοὶ ἐφάνη, ἀλλὰ πραγματικῶς ἐπὶ ἓν λεπτόν τὸ πολὺ. Εὐρισκόμην εἰς τὴν παγίδα τῶν ληστῶν ἣν ὁ Χάρρυ μοὶ εἶχεν ἐξηγήσει τὴν προτεραίαν, καὶ τὴν ὅποιαν δὲν εἶχον ἐνθυμηθῆ πλέον. Ἦθελον ν' ἀνακτήσω τὴν ἐλευθερίαν μου καὶ νὰ φύγω, ἀλλ' ἀδύνατον δὲν ἤμην πλέον κύριος τῶν δακτύλων μου, συνεσφίγγοντο μετ' ἐκπληκτικῆς δυνάμεως καὶ ὅλως παρὰ τὴν θέλησίν μου, περὶ τὴν λαβὴν, ἥτις μοὶ μετέδιδεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς εἰς τοὺς πόδας ἡλεκτρικὸν ῥεῦμα ἐκ τοῦ ὁποίου ὑπέφερον δεινῶς. Ἐπὶ τέλους τὸ ῥεῦμα διεκόπη καὶ μετ' αὐτοῦ ἔπαυσαν καὶ αἱ ὀξείαι μου φωναί. Ἀφῆκα τὴν λαβὴν καὶ ἔπεσα νεκρὸς μᾶλλον ἢ ζῶν ἐπὶ καθίσματος εὐρισκομένου πλησίον μου. Ὁ Χάρρυ εἶχε προστρέξει.

— Ἄλλὰ τί ἤθελες ἐδῶ, μὲ ἠρώτησε.

— Ἦθελον νὰ φύγω ὑπέστην μαρτύριον ὄλην τὴν νύκτα, δὲν μ' ἔλειπε παρὰ τοῦτο τὸ τελευταῖον, καὶ εἶμαι σχεδὸν ἀποθαμμένος. Σὲ παρακαλῶ, ἀνοιξόν μοι τὴν θύραν νὰ φύγω.

— Ἀστέλλεσαι, ἀνέκραξεν ὁ Χάρρυ. Ἐλα ἄς ἀναβῶμεν ; εἶμαι ἀπηλπισμένος δι' ὅλας τὰς ἐ-

νοχλήσεις, ἄς ὑπέστης εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἀλλά...

— Ὅχι, ὄχι· θὰ ἦμαι πάντοτε δυστυχῆς ἐδῶ. Πρέπει νὰ μὲ ἀφήσης νὰ φύγω. Σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὴν καλὴν σου πρόθεσιν. Ἀλλὰ θὰ χάσω τὸν νοῦν μου μὲ τοὺς σωλῆνάς σου καὶ τοὺς κώδωνάς σου, τὰ κομβία σου τὰ ὁποῖα πρέπει τις νὰ ὠθῆ, τὰς ἠλεκτρικὰς συστοιχίας σου καὶ τὰς ἠλεκτρικὰς σου στήλας καὶ ὅλας τὰς κατηραμένας ἐφευρέσεις σου. Πρὸς Θεοῦ! Ἄνοιξόν μου σὲ παρακαλῶ τὴν θύραν καὶ μὴ μὲ κάμῃς νὰ χάσω τὸν σιδηρόδρομον.

— Περιμένε τοῦλάχιστον ὀλίγον, νὰ εἶπω νὰ ζεῦξωσι. Θὰ σὲ ὀδηγήσω ὁ ἴδιος εἰς τὸν σταθμὸν.

— Ὅχι, ὄχι· ἀκόμη μίαν φορὰν σοὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι θέλω νὰ φύγω τῶρα εὐθύς. Χαῖρε. Αὐποῦμαι διότι σὲ ἀφίνω τόσῳ κατεσπευσμένως, ἀλλά... ἀλλά...

Ἡ θύρα ἦτο ἀνεωγμένη, καὶ ἔφευγον ἤδη δρομαίως. Αἶφνης ἐπέκρηθη ὅτι τὰ ἠλεκτρικὰ σύρματα ἔφθανον μέχρι τῆς κιγκλίδος. Ἐπέστρεψα. Ὁ Χάρρυ ἴστατο ἀκόμη εἰς τὴν θύραν καὶ μὲ παρετήρει.

— Ὑπάρχει κίνδυνος εἰς τὰς κιγκλίδας; τῷ ἔκραξα. Δὲν ὑπάρχουσιν οὔτε κομβία, οὔτε λαβαὶ ἐκ χαλκοῦ, οὔτε σύρματα οὔτε οὐδὲν τοιούτον;

— Ὅχι, ἀλλ' εἶσαι πολὺ ἰσχυρογνώμων· ἔλα, ἐπίστρεψον.

Ἐἶχον φθάσει μέχρι τῆς κιγκλίδος· ὤθησα αὐτὴν προσεκτικῶς μὲ τὸν πόδα, χωρὶς ν' ἀποκριθῶ. Ὅτε δὲ πλέον εὐρέθη ἐπὶ τῆς λεωφόρου ἀνέπνευσα ἐλευθέρως. Ἐφθασα εἰς τὸν σταθμὸν ἀρκετὰ ἐγκαίρως ὥστε ν' ἀναχωρήσω διὰ τῆς πρωϊνῆς ἀμαξοστοιχίας, ἥτις μὲ ἐπανάφερε ταχέως εἰς Λονδίον. Ἀλλὰ μόνον ἀφοῦ ἔκλεισα ὀπισθὲν μου τὴν θύραν τοῦ δωματίου μου, ἐπίστευσα ὅτι ἀληθῶς εἶχον σωθῆ.

[Illustration]

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΓΑΓΓΕΡ.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

[Κατὰ τὸ Ἰταλικόν].

Τί κάμνει ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἄνθρωπος; Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ὁ Ἄγγλος ἀποκρίνεται, νυστάζει ἐξ ἀκηδίας· ὁ Γάλλος, γελᾷ· ὁ Ἰσπανός, ἀγαπᾷ· ὁ Ἰταλός, ἄδει· ὁ Γερμανός, καπνίζει· ὁ Ἕλλην ἐκδίδει ἐφημερίδα. Ἐγὼ δέ, ὅστις οὔτε Ἄγγλος εἶμαι, οὔτε Γάλλος, οὔτε Ἰσπανός, οὔτε Γερμανός, οὔτε Ἕλλην, ἀποκρίνομαι· «Ὁ ἄνθρωπος λέγει ψεύματα!» Ἴσως τὰ ψεύματά του εἶνε ἐξ ἐκείνων, ἅτινα καθιέρωσεν ἡ συνήθεια· ψεύματα τὰ ὁποῖα δὲν προσξενοῦσι μὲν κακὸν εἰς κἀνένα, δύνανται δὲ ἴσως καὶ νὰ προξενήσωσι καλὸν εἰς τὸν λέγοντα αὐτά, ἀλλ' ὁπωσδήποτε ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐκστομίζει τι χωρὶς νὰ τὸ ἀρτύσῃ μὲ ψεύματα. Κατασκοπεύσατε αὐτὸν ὀλίγον εἰς τὸν δημόσιον βίον του, εἰς τὰς ἀθροστάρας τῶν καθημερινῶν του ἀσχολιῶν, προσέξατε εἰς αὐτὸν καθ' ἓν στιγμὴν συναντᾶται

μετὰ τινος ἄλλου ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ἀποκαλεῖ φίλον (ψεῦμα).

— Δοῦλόσας, κύριε. Ἴδου ἡ συνήθης φράσις τοῦ χαιρετισμοῦ, ἥτις ἐντὸς τριῶν λέξεων περιέχει τοῦλάχιστον δύο ψεύματα. Ὁ χαιρετίσας δὲν εἶνε δοῦλος (πρῶτον ψεῦμα), μάλιστα δὲ δοῦλος τοῦ φίλου· διότι, πραγματικῶς, ἂν ὁ φίλος τῷ εἶπῃ πρὸς στιγμὴν, — Ἐρχεσθε ὀλίγον μαζῆ μου;... ὁ ἀπειθὴς δοῦλος θέλει ἀφηνιάσει ἀποκρινόμενος: «Μὲ συγχωρεῖτε.» Τέλος, ὁ φίλος περὶ οὗ ὁ λόγος, ἐνδέχεται νὰ ἦνε ἄνθρωπος ἐντιμότητος, ἀλλ' ὄχι καὶ κύριος (δεύτερον ψεῦμα.) Ἄς προσέξωμεν τῶρα καὶ εἰς τὴν διάλογόν των:

— Πῶς εἴσθε εἰς τὴν ὑγίαν σας;

— Ἔτσι κ' ἔτσι· ἔχω ἓνα κεφαλόπονον...

— ὦ, μὲ κακοφαινεται!... (δὲν εἶνε ἀληθεια) Καὶ ἡ κυρία σας;

— Χθὲς ἴσα ἴσα ἀπέκτησεν εὐμορφον υἱόν... (Ὁ υἱὸς εἶνε ἀσχημότητος, διότι τὰ νεογνά οὐδέποτε εἶνε εὐμορφα.)

— Ἀληθινά;... Σᾶς συγχάιρω! (καὶ δὲν τὸν μέλει τέσσαρα! Νὰ σᾶς ζήσῃ (καὶ τῷ εἶνε ὅλως ἀδιάφορον)—Καὶ τί ἄλλα;... πῶς πάν ἡ δουλειαῖς;

— Καλά, δόξα τῷ Θεῷ! (Ἡ δουλειαῖς ὑπάγουσαν κάλιστα.)

— Μὲ τὴν πενθεράν σας δὲ τὰ ἐδιωρθώσατε;

— Τώρα!... πρὸ μηνὸς εἴμθε μὲλι καὶ γάλα! (Ψεῦμα, διότι πρὸ μικροῦ ἔτι ὀλίγον ἔλειψε νὰ δαρθῶσι.)

— Ἐχω εὐχαρίστησιν (ψεῦμα). Προσκυνῶ. Περαιστικά. (Οὐδὲν ἀληθές, οὐδ' αὐτὴ ἡ κλίσις τῆς κεφαλῆς, οὐδ' αὐτὴ ἡ τῶν πέλων ἀφαίρεσις.)

Καὶ οἱ δύο φίλοι (ψεῦμα) ἀποχωρίζονται εὐχαριστημένοι.

Ἄν παραμανεύσωμεν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ἀσχολίας του θὰ ἴδωμεν ὅτι πάντοτε ψεύδεται. Πεύματα λέγει ὁ ἱατρὸς ἀπαριθμῶν τοὺς ἀσθενεῖς του... τοὺς ἰαθέντας, ὁ δικηγόρος τὰς δίκας του... τὰς κερδηθείσας, ὁ ἐφημεριδογράφος τοὺς συνδρομητάς του... τοὺς πληρώσαντας τὴν συνδρομὴν των, ὁ ἠθοποιὸς τοὺς θριάμβους του, ὁ ἀρχιτέκτων τὰς οἰκίας ἄς ἔκτισεν, ὁ ἔμπορος τὰ ἀπειρά του κέρδη, ὁ ναύτης τὰς φοβεράς τρικυμίας, καὶ οὕτω καθεστῆς. Πεύματα εἰς τὰς ὁδοὺς, ψεύματα εἰς τὰς συναναστροφάς, ψεύματα εἰς τὰ θεάτρα, παντοῦ ψεύματα!

Ὁ ὀμνῶν ἔρωτα ψεύδεται, ἀνεπίδὸς θλιβόμενος διὰ τὴν ἀσθένειαν θεοῦ πλουσίου, ... ὑπηρέτης ἐπαγγελλόμενος πίστιν πρὸς τὸν κύριόν του, ... τραγωδιστῆς λέγων ὅτι εἶνε κρωμμένος... χρεώστης παριστῶν ὅτι θέλει νὰ ἐξοφλήσῃ τὴν ὀφειλὴν του, ... Ὅλα οὗτοι εἶνε ψεύσται... καὶ μετ' αὐτῶν τόσοι ἄλλοι, τοὺς ὁποῖους ν' ἀπαριθμήσω εἶνε ἀδύνατον.